

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłaconych za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inserta i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następną po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracji.

Z polecenia Jego Excellencyi c. k. Namiesznika hr. Agenora Gołuchowskiego, wydany został staraniem Redakcyi a nakładem Administracji „Gazety Lwowskiej“ zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskimi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracji „Gazety Lwowskiej“ po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Duchy.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Dwudzieste trzecie posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 8. b. m.

Na ławie ministrów zasiadli Ich Ex.: prezydent rady ministrów książę Adolf Auersperg, baron Lasser, dr. Stremayr i Chlumecky.

Pomiędzy nadesłanymi petycjami odczytano także petycję rady gminnej w Białej o odłączenie tego miasta od Galicyi.

Izba uchwaliła wybrać komisję złożoną z dziewięciu członków dla projektu ustawy o budowie kolei żelaznej z Tarnowa do Leluchowa. Potem przystąpiono do dalszej dyskusji nad budżetem ministerstwa oświecenia.

Przy tytule „Fundacye i dodatki na cele oświaty“ postawił deputowany Budmann wniosek, ażeby dla Dalmacyi podwyższono preliminarowaną na nadzwyczajne wydatki sumę z 10.000 na 18.000 zlr.

JEx. minister oświecenia dr. Stremayr zwrócił uwagę izby na fakt, że przed dwoma laty Rada państwa zezwoliła na podobne podwyższenie. Potrzeba jest istotnie wielką, bo liczba szkół w Dalmacyi nie wystarcza na pomieszczenie trzeciej części dzieci. Wobec istotnej potrzeby nawet kwota 18.000 zlr. nie jest wystarczającą.

Sprawozdawca dr. Czeditk oświadczył, iż zgodziłby się na wniosek deputowanego Budmanna, gdyby zmniejszono stosunkowo za nadto wielką liczbę szkół średnich w Dalmacyi. Izba przyjęła wniosek ten jednogłośnie a następnie i wszystkie cyfry budżetu oświaty.

Na porządek dzienny przyszła następująca rezolucya: „Wzywa się rząd odnośnie do ustawy powziętej na posiedzeniu z 13. czerwca 1871, ażeby nauczyciele ustanowieni powiatowymi inspektorami szkolnymi na czas pełnienia tych funkcji otrzymali urlop i zastąpieni zostali nauczycielami extra statum.“

Deputowany Dinstl wniósł inną rezolucję, która tem się różni od powyższej, że żąda rozszerzenia terytorium podlegającego inspekcji tych nauczycieli. Izba zgodziła się na tę zmianę.

Do rezolucyi o zniesieniu jednego gimnazjum w Cieszynie zrobiła izba dodatek, ażeby w mieście tem założoną została wyższa szkoła realna.

Po krótkiej dyskusji przyjęła izba rezolucję, ażeby miejsca opłacane z funduszów państwa w zakładzie Theresianum zastąpione zostały stypendjami i ażeby przy dalszym obsadzeniu miejsc w tym zakładzie nie wymagano od kandydatów wyznawania religii katolickiej i wykazania się stanem szlacheckim

Przyjęto następnie i rezolucję dep. Knolla o podziale uniwersytetu pragskiego na dwa zakłady, rezolucję dep. Tomaszczuka o założeniu uniwersytetu w Czerniowcach, rezolucję dep. d'Elverta o założeniu uniwersytetu na Morawie, rezolucję dep. Keila o założeniu uniwersytetu w Salcburgu a wreszcie rezolucję barona Pascotinię o założeniu włoskiej akademii prawniczej.

Przy obradach nad budżetem ministerstwa handlu wniósł hr. Starbemberg następującą rezolucję:

Wzywa się rząd, ażeby przedsięwziął roboty około trasowania przestrzeni Rottenmann-Wels i przedłożył Radzie państwa rychło wniosek o tej kolei.

Dep. Gross ubolewał także nad opóźnieniem robot około kolei żelaznej z Rotmann do Wels. W podobnym duchu przemawiał także deputowany Edlbacher.

J. Ex. minister handlu dr. Banhans odpowiedział na zarzut dr. Grossa, że rząd nie dba o podniesienie wyższej Austrii pod względem ekonomicznym. Mowca oświadczył, że opóźnienie robót około tej kolei żelaznej wynikało jedynie z niepomyślnego zdania techników państwowych. Rząd poinformuje się ponownie w tej sprawie a jeżeli rezultat informacji wypadnie pomyślnie nie omieszką przedłożyć izbie projekt. Izba przyjęła oklaskami powyższe oświadczenie J. Ex. ministra handlu.

Na tem skończyło się posiedzenie poranne. Na wieczornem 24 posiedzeniu uchwaliła izba wszystkie tytuły budżetu ministerstwa handlu.

Deputowani Reuter i Lenz popierali rezolucję, ażeby rząd przystąpił do stanowczej reformy całego departamentu kolejowego w ministerstwie handlu.

J. Ex. minister handlu dr. Banhans oświadczył, że rezolucya odpowiada intencyom rządu, który przekonany jest o tem, że dzisiejsza organizacya nie odpowiada celowi. Ale w tej sprawie działać należy z największą przeczornością, a z reorganizacją nastąpić musi równocześnie reforma ustawodawstwa.

Po tem oświadczeniu izba przyjęła rezolucję.

Po uchwaleniu wszystkich tytułów budżetu ministerstwa rolnictwa przystąpiła izba do dyskusji nad budżetem ministerstwa sprawiedliwości.

Deputowany Menger przemawiał przeciw powołaniu sędziów do prowizorycznej służby w najwyższym trybunale, co może zrobić ujem zasądzie niezawisłości sędziów. Mowca sprzeciwiał się tożsamo delegowaniu sędziów przysięgłych, gdyż to może przenieść walki polityczne na pole niewłaściwe a nadto cel w ten sposób nieda się osiągnąć. Mowca żądał zmiany w obu tych sprawach.

Dep. Wolfrum poruszył kwestję, czy delegowanie sędziów przysięgłych jest w ustawie w ogóle uzasadnionem. Mowca zapewniał że niemieccy sędziowie niezawodnie tylko głosem sumienia a nie namietnościami politycznymi powodować się będą. Dep. Greuter protestował przeciw zawarłemu w tych słowach niesłusznemu ubliżeniu sędziom przysięgłych nie niemieckiej narodowości Dep Wolfrum oświadczył na to, iż mówi tylko o sędziach przysięgłych w Czechach.

J. Ex. minister sprawiedliwości dr. Glaser odpowiadał wśród oklasków izby na wszystkie kwestye poruszone przez poprzednich mowców. Minister zastrzegł się, że o kwestyach które niebawem staną się przedmiotem publicznych obrad, zamilczy obecnie. W mowie swej minister podniósł, że nigdy interes stronnictwa politycznego nie może wywierać wpływ na postanowienia dotyczące wymiaru sprawiedliwości. Minister sprawiedliwości powinien w działaniu swoim zostawić scisłą neutralność w obec wszystkich stronnictw. W końcu oświadczył mowca, że pragnie ochronić przed moralnym upadkiem sądy przysięgłych, którym znaczną część swego życia i pracy poświęcił.

Na tem skończyło się wieczorne posiedzenie.

Berlin. Cesarz udzielił 2. marca w rocznicę podpisania w Wersalu preliminaryów pokoju, liczne uposażenia dla generałów armii niemieckiej, którzy się odznaczyli w czasie wojny francuskiej. W ich liczbie znajdujemy hr. Roon, hr. Moltkego, ks. Fryderyka Karola, generałów Manteuffla, Werdera, Gosbena, ks. Mecklenburgsko-schwerińskiego, feldmarszałka ks. następcy tronu Saskiego, jeneralnego kwatremistrza Podbielskiego, jeneralnego intendanta Stoscha, naczelnika inżynierów jen. Kamecke, jen. Hindersin, Stiehle, Blumenthal, Sperling, ks. Württembergski, jen. Franceski, Alvensleben I. i II. Tumpling, Kirchbach, Manstein, Voigt-Retz. Bose, Hartmann, Tann, Oberritz, Beyer, Fabrice, Prankh, Suckow i prezes kanclerstwa Delbrück.

Berlińska „Börsen-Ztg.“ donosi: Od kilku dni toczyły się tu układy względem objęcia budowy i administracji kolei rumuńskich przez zarząd rządowych kolei

francusko-austriackich, w skutek których wczoraj zawarto układ pomiędzy reprezentantami ostatnich kolei z jednej strony a radą administracyjną kolei rumuńskich i komitetem przez akcyonaryuszów wybranym z drugiej strony. Ten układ jest dla akcyonaryuszów kolei rumuńskich nadzwyczaj pomyślnym, ponieważ przez niego nietylko w krótkim czasie można się spodziewać ukończenia całej kolei, ale i zmniejszenia kosztów administracyjnych.

— Dnia 6go b. m. dało się czuć w Berlinie — jak donosi „Kreuz-Zeitung“ — krótko przed 4tą godziną popołudniu trzęsienie ziemi. Zwierciadła i okna się trzęsły, barometer spadł nagle bardzo nisko, a osoby zdrowej konstytucyi doznały niepojętego bólu głowy w skutek wpływów meteorologicznych.

— Ze sprawozdania komisji rezerwowej za rok 1870—1871 wynika, jak „Danziger-Zeitung“ powiada, że z pomiędzy 90,899 rekrutów 2,000 było bez wykształcenia szkolnego, z których 1,800 przypada na prowincję pruską, poznańską i szląską. W niemieckim języku kształciło się 84,000 rekrutów, w polskim 4,000, z których 1,900 w obwodzie rejencyjnym, opolskim, reszta w Prusach i w W. Ks. Poznańskim.

Londyn. Parlament angielski zajmuje się obecnie przedewszystkiem projektem ministra wojny Cardwella odnoszącym się do reorganizacyi armii. Izba niższa odrzuciła wniosek domagający się zmniejszenia stanu armii o 20 000.

Sprawa Alabamy nie postąpiła ani o jeden krok naprzód, pomimo tego, iż niemal wszystkie dzienniki angielskie i amerykańskie codziennie prawie sążniste o niej piszą artykuły i obszernie o tej kwestyi umieszczają korespondencye; a najważniejszą w tej mierze wiadomością jest wysłanie noty rządu amerykańskiego do gabinetu Wielkiej Brytanii; nota ta ma być bardzo grzecznie ustylizowaną, lecz ze stanowiska Zjednoczonych Stanów nie zawiera ona w sobie żadnych ustępstw.

Paryż. Przy sposobności pojedynku między Jerzym Sauton a Rogat wypowiada dziennik „Pays“ otwarcie, iż występować będzie przeciw wszystkim odstępcom drugiego cesarstwa.

„Jeden z naszych — pisze „Pays“ — poległ w obronie rodziny cesarskiej. Nie zmieniamy naszego postanowienia piórem i mieczem walczyć w obronie zacnego wygnańca. Oby tam za morzem wiedziawo dobrze o tem, że my tu walczyć będziemy za honor cesarza i jego rodziny. Mamy my dość spraw świętych i nam drogich, których uznania nawet przemocą domagać się będziemy, jeżeli bezczelność naszych przeciwników do tego nas popchnie. Cesarza, cesarżowę i cesarżewicza będziemy bronili, ile nam sił stanie Rodzina ta jest naszą rodziną; cierpi ona okropnie a nieszczęścia Francyi dotykają ją mocniej jak jej własna niedola! Wielu nas może może polezł w ich obronie, lecz wielu się jeszcze zostanie. Miejmy uszanowanie dla wygnańców i ich nieszczęścia. W przeciwnym bowiem razie możecie być pewni panowie dziennikarze iż będzie płacz i zgrzytanie zębów. Przysięgamy na krew, która obficie wytrysła z piersi naszego przyjaciela Rogat, iż dotrzyżmy naszej obietnicy.“ Artykuł ten napisał Paweł de Cassagnac.

— Komisya parlamentarna wyznaczona do wysledzenia przyczyn rewolucyi z dnia 18. marca 1871 r. ukończyła swe prace i złożyła przed zgromadzeniem narodowem raport wypracowany przez Delpit. Z raportu tego nie łatwo dowiedzieć się czegoś pewnego, ponieważ nie daje wyraźnie określonej opinii. Wiadomo jednak, że hr. Daru, były minister spraw zagranicznych w ministerstwie Emila Ollivier, a teraz prezes rzeczowej komisji, wpływał na to, ażeby członków rządu z dnia 4. września wystawić jako głównych winowajców. Były minister napoleoński jeszcze im tego, zdaje się, nie zapomniał, że to oni obalili cesarstwo, siebie samych robiąc rządami kraju. Jako członkowie opozycyi zawsze mieli gotowe projekta na zbawienie Francyi, lecz jako rządcy okazali zupełną nieznanąjomość stosunków kraju i zawiedli zupełnie zaufanie, jakie ludzie dobrej wiary w nich położyli. Żaden z ich środków, na ratunek Francyi użytych, się nie powiódł, bo nie umieli znaleźć środków odpowiednich, a klęski, jakie sprowadzili na Francję, mogły wzburzyć lud paryski do osta-

tniego. Nie zapomnijmy atoli, że kiedy prowadzono zwłoki Wiktora Noir na cmentarz, lud był niemniej wzburzony, lecz w obec rządu cesarskiego bezsilne były jego namiętności, rząd zaś tymczasowy sam dał broń w rękę pospółstwu, które tej okazji użyło, aby niesłychany w dziejach bunt zbrojny a okrutny przeciw społeczeństwu podnieść. Takie są opinie Daru. Delpit wszelako, chociaż nie jedną z myśli prezesa komisji w swoje sprawozdanie przyjąć musiał, tej się trzymał myśli przewodniej, że główna wina spada na internacyonal. Większa też część komisji była, jak się zdaje, tegoż samego zdania. — Członkowie rzeczonoego internacyonalu byli zarazem członkami osławionego komitetu centralnego; oni to wzniesili zaburzenia, jakie się podniosły w oblężonym Paryżu w końcu października 1870 r. i na początku stycznia 1871 r., a popularne zasady federalizmu, jakie głosili, zjednały im mnóstwo zwolenników, którzy od nich później, widząc krwawe ich czyny, ze zgrozą się odwrócili.

W obec sprzecznych zdań komisji i jej przewodniczącego występuje trzecia opinia, że to Prusacy byli winą smutnej owej rewolucji. Ich bytność w Paryżu doprowadziła lud do tego rozjątrzenia, które w ślepych wybuchu namiętności tak już pogiębionej ojczyźnie jeszcze głębsze zadało rany. Opinię tę utrzymuje Thiers. Być jednak może że historia wypadki te bezstronnie przeglądając okiem winę na wszystkie te trzy mniemane źródła zarówno rozłoży, a może i innych współwinowajców wyszuka.

Komisya skarbowa usiłuje zaprowadzić wielkie oszczędności, tak dalece, że minister sprawiedliwości udał się na posiedzenie, aby oświadczyć, że ani grosza nie opuści ze swego budżetu. Za jego przykładem poszedł także minister oświecenia, któremu komisya skreślić chciała kwoty żądane na urządzenie katedr jeografii i nowych języków.

— Do „Köln. Ztg.“ piszą pod dniem 6. marca z Paryża: „Jeżeli między Kazimierzem Perier a Thiersem nie nastąpi porozumienie w kwestjach skarbowych, w takim razie zostanie Goulard ministrem skarbu, a Ricard, bardzo wpływowy członek umiarkowanej lewicy, ministrem handlu. Deputowany Guiraud zapowiedział interpelację względem ustąpienia ministra skarbu Poyer-Quertier. Na interpelację tę ma imieniem rządu odpowiedzieć Lefranc, minister spraw wewnętrznych. W tej mierze pisze „Temps“ między innymi co następuje: „Należy żałować ustąpienia ministra Poyer-Quertier, który objawiając w tak trudnych okolicznościach zarząd naszego skarbu, wyświadczył państwu tyle usług traktami finansowemi z Niemcami, i który mógł jeszcze bardzo być nam użytecznym w sprawach naszych z Niemcami.“

— „Univers“ podaje 6tą listę podpisów na petycjach domagających przywrócenia świeckiej władzy papieża. Ogólna liczba podpisów wynosi 73.468. Jest ona w obec nader energicznych agitacji stronnictwa katolickiego i legitymizycznego bardzo nieznaczna, jeżeli się zważy, iż Napoleon III. otrzymywał przy podobnych sposobnościach zawsze kilka milionów głosów.

— Keratry zeznał przed komisją rozbiegającą czynności rządu 4. października, iż opuścił Paryż balonem, aby spowodować Hiszpanię do zbrojnej interwencji na rzecz Francji. W tym celu udał się do Madrytu i konferował z Primem. Zarazem dodał Keratry, iż gdyby Gambetta był mu dał 3 miliony franków, byłaby w Hiszpanii ogłoszona została republikańska forma rządu, poczem Hiszpania byłaby niezawodnie przybyła w pomoc Francji.

— „Patrie“ donosi, że komisya budżetowa chciała znacznie zredukować wydatki ministerstwa oświecenia na cele oświaty ludowej. Gueroult wspominając o tem doniesieniu w dzienniku L'Opinion nationale“ dodaje następującą uwagę: „Komisya budżetowa miała słuszną zamiarując zredukować wydatki na cele oświaty ludowej. Komisya mniema, iż oświata we Francji osiągnęła już najwyższy stopień; to zaś mogłoby nam nowe nieszczęścia zgotować. My wydajemy na wyższe szkoły 100.000 fr., Prusacy zaś 10 milionów. Zdaje się, iż komisya ta sobie życzy, aby zakwitło na nowo państwo ciemności, które przez jakiś czas w wielkim było niebezpieczeństwie.“

— Według „Journal de Paris“ ma wkrótce już nastąpić wypowiedzenie traktatu handlowego między Francją a Anglią. Ks. Broglie miał donieść hr. Remusat, iż nie spodziewa się, aby do porozumienia w tej mierze z rządem angielskim przyjść mogło.

— Poyer-Quertier kazał się zapisać w listę jako członek prawego środka; w zgromadzeniu narodowym zajął on miejsce obok Bathie. Z wyjątkiem kilku deputowanych ze stronnictwa cesarskiego nie wielu zwolenników liczy były minister skarbu w tej części zgromadzenia narodowego.

Bruksela. Belgijska izba deputowanych uchwaliła pozycje budżetu ministerstwa sprawiedliwości. Przy rozprawach nad preliminarzem ministerstwa spraw zagranicznych poruszono kwestyę pełnomocnika Belgii przy stolicy apostolskiej. Skrajna lewica była przeciwną obsadzeniu tej posady, gdyż jest ona zbędną i sprzeciwia się konstytucji, według której rząd nie ma nic do czynienia ze sprawami kościelnymi między narodoweni. Rząd a w szczególności minister spraw zagranicznych przemawiał za zatrzymaniem tej posady, poczem izba uchwaliła tę pozycję budżetu. Minister skarbu oświadczył, iż rząd nie zwinął poselstwa przy dworze króla Wiktora Emanuela, czego się domagała skrajna prawica i że posadę tę obejmie Solvyns.

Rzym. Parlament włoski rozpoczął z d. 27. lutego znowu swoje posiedzenia. Minister wojny Riccotti zażądał od parlamentu nadzwyczajnego kredytu 12 milionów lirów na cele wojskowe, które to przedłożenie rządowe izba na tajnym posiedzeniu przyjęła. Opinia publiczna we Włoszech wie dobrze o groźnym położeniu i zgadza się na wszelkie ofiary, które zabezpieczają Włochy od zakłóceń możliwych z Francją. Na przyszły rok będą Włochy w stanie w przeciagu dui 14 uruchomić 350-tysięczną nie źle wyćwiczoną armię. Sprawozdanie komisji skarbowej wypadło w ogóle pomyślnie dla rządu. Rząd włoski prowadzi obecnie rokowania względem konwerzji długu narodowego. Minister spraw zagranicznych otrzymał dnia 23. lutego urzędowe zawiadomienie o nominacji Fourniera na pełnomocnika Francji przy dworze króla Emanuela.

Madryt. W kwietniu rb. mają się odbyć wybory do kortezów hiszpańskich. Stronnictwa opozycyjne połączyły się aby przeszkodzić wyborowi kandydatów rządowych. Po wyborach tych spodziewają się bardzo ważnych następstw w ustroju państwowym w Hiszpanii w skutek tego prowadzi się tam bardzo zacięta agitacja wyborcza. Od sposobu postępowania obecnego ministerstwa zależy jego egzystencja a może poniekąd i utrzymanie tronu. Lecz można się spodziewać, iż król hiszpański, który szczerze sobie życzy zachowania i przeprowadzenia konstytucji, uzna także prawdziwą miarę, o ile może się korona indentyfikować z każdorazowym rządem.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lutym 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu:				
	Kolbuszowa	Majdan	Sokołów	Razem	Przeciętne
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
	w walucie austriackiej				
Mec pszenicy żyta	5 50	6 20	6 —	17 70	5 90
„ jęczmienia	4 40	2 40	4 75	11 55	3 85
„ owsa	3 70	3 80	3 80	11 30	3 76
„ grochu	2 —	2 20	2 —	6 20	2 6
„ hreczki	3 —	5 50	6 —	11 70	5 85
„ kukurudzy	3 70	3 40	4 —	11 10	3 70
„ ziemniaków	—	—	—	—	—
Cetnar siana	1 70	1 70	1 80	5 20	1 73
Sąg drzewa twardego	1 29	1 20	1 40	3 80	1 26
„ miękkiego	8 —	—	9 —	17 11	8 50
Funt mięsa wołowego	5 —	—	6 —	11 —	5 50
Miara wina	— 14	— 14	— 14	— 42	— 14
„ piwa	— 40	— 40	— 60	— 1 60	— 53
Robotnik z wiktem	— 20	— 20	— 32	— 72	— 24
„ bez wikt	— 20	— 15	— 20	— 55	— 18
	— 40	— 30	— 50	— 1 20	— 40

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) W szynku pod l. 209m. wczoraj o godz. 7ej zrana zamierzała Magdalena Kwarciana wyrobnica mająca lat 30, będąc nieco pijana, zadusić córeczkę swoją liczącą 7 tygodni; w czem jej przeszkodził obecni goście w szynku Kwarciana oddano do aresztu policyjnego, dziecic jej zaś do landwójta miejskiego celem umieszczenia go w zakładzie.

(Wybór uzupełniający) jednego członka bohorodezkiej rady powiatowej z grupy gmin wiejskich odbył się 5. marca. Wybrany został lekarz powiatowy dr. Włodzimierz Tyralski.

(Nieszczęsne wypadki.) W Jaworowie w powiecie Kosowskim włóścianin Łukin Stulaszczyk obil tak ciężko swoją żonę, że ta w skutek ran umarła 23. lutego. — W Chlebi-czynie polnym w powiecie Sniatyńskim bednarz Iwan Tomczuk wypisany 16. bm. kieliszek wódki umarł nagle. — W rzece Skawie w powiecie Wadowickim znaleziono 26. lutego koło Jaszczurowej ciało kobiety, której nazwisko nieznane. — W Włosani w powiecie Wadowickim umarł 27. lutego wskutek zezadzenia małżonkowi Jan i Agnieszka Szczurkowie. — W Kut ch w powiecie Kosowskim znaleziono 4. bm. nieżywe przedwcześnie porodzone dziecic. Matkę dziecicią wydłedzono.

(Pożary w miesiącu lutym.) W miesiącu lutym zgorzały: w powiecie Stanisławowskim jedna zagroda włóściańska wartości 270 zł., w powiecie Wielickim jedna zagroda

włóściańska wartości 200 zł., w powiecie Jarosławskim stodoła dworska wartości 1000 zł. i trzy zagrody włóściańskie wartości 872 zł., w powiecie Birczańskim karczma dworska wartości 541 zł. i dwie zagrody włóściańskie wartości 1650 zł., w powiecie Przemyskim cztery chaty włóściańskie wartości 600 zł.

— Na jak wielką skalę w Anglii pozakładane są stacje telegraficzne, i jak instytucja ta pod zarządem państwowym się rozwija, dowodzą najlepiej daty statystyczne, wedle których wynosiła w roku fiskalnym 1871 liczba telegramów około 10 milionów, podczas gdy w końcu roku następnego fiskalnego (t. j. do 31. marca 1872) prawdopodobnie dojdzie ich liczba do 12 1/2 milionów. W r. 1870 było 2932 urządzeń telegraficznych; dzisiaj jest ich 5098.

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu“.

Wiedeń, 11. marca. „Montags Revue“ dowiadyduje się, że lubo uchwała sejmu rumuńskiego przyjmuje dla kolei z Skulenów do Jas i do granicy rosyjskiej wymiary szerokości kolei rosyjskich, co mogłoby dać powód do pewnych obaw w Austrii, wszelako gabinet cesarski nie użył tego za powód reklamacji.

Peszt, 11. marca. Na wczorajszym zgromadzeniu lewicy przy udziale licznych deputacji z prowincji przyjęto projekt Tiszy organizacji lewicy na następne wybory, poczem wyznaczono wielki komitet wyborczy. Wieczorem zgromadzenie odbyło na cześć klubu lewicy serenadę przy pochodniach. Na wczorajszej naradzie stronnictwa Deaka uchwalono zmienić brzmienie projektu ustawy o inkompetencji.

Paryż, 10. marca. Nota urzędowa zaprzecza doniesieniu „Courrier de France“ pod względem zamieszek, jakie miały wybuchnąć w kolonii francuskiej w Kochinchinie. Według tej noty panuje w kolonii zupełna spokojność. Wysyłają tam wojska, dla zastąpienia tych, których czas pobytu upłynął, wszelako stan się zbrojnych nie będzie powiększony.

Paryż, 11. marca. Książę i księżna Walii przybyli tu na dni kilka. Doniesienia z Hiszpanii potwierdzają, że zawiązane przeciw rządowi stronnictwa karlistów i republikańskich radykalistów rozwijają działalność, nie przyszło jednak do żadnego wybuchu powstańczego.

Rzym, 10. marca. List z Neapolu zaprzecza doniesieniu o przybyciu tam generała hr. Moltke. Rada ministrów nazaczyła 1/2 miliona franków na wydatki wystawy przemysłowej w Wiedniu. Odnośna ustawa przedłożona będzie niebawem Izbie. „Economista d'Italia“ donosi o zawarciu umowy między Francją a Włochami celem urządzenia dworców międzynarodowych na kolejach łączących oba kraje; jeden dworzec stanie w Modane drugi w Ventimiglio.

Kaiserslaute (w palatynie bawarskiej) 11. marca. Zgromadzenie starokatolików Palatynatu w bardzo wielkiej liczbie zebrane, postanowiło wysłać delegację na zjazd Starokatolików w Bonn.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11 marca 1872.

Hotel Żorza: Pp. Hr. Menciński A., z Dukli. — — Ryłski K., z Tarnowa. — Rozwadowski F., z Babina. — Schmach Józef, z Odessy. — Menartowicz M., notary, z Horodenki. Hotel europejski: P. Beyzym J., z Prudna. Hotel angielski: Pp. Reindl A., c. k. major, z Wolicy. — Rozwadowski T., z Kiołostwa. — Żurakowski A., z Horbacza. Hotel warszawski: P. Łazow A., c. k. radca st. z Kijowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11 marca 1872.

Pp. Hr. Potulicki Z., do Odessy. — Ehrlich S., adw., do Sambora. — Barański K., do Radłowic. — Bartmański F., do Tadan. — Kownacki T., do Świtarczowa. — Marchwicki Z., i Sołatycki Jan, do Krakowa.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odechdzą ze Lwowa do Krakowa o g. 8 „ 7 wieczór.
 „ „ „ „ 3 „ 30 rano.
 Odeh. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 „
 „ „ „ „ 12 „ 20 w nocy.
 „ „ do Brod i Zlocz. o „ 8 „ 52 rano
 „ „ „ „ 11 „ 50 wieczór.
 Przychodzą z Kr. kowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
 „ „ „ „ 11 „ — wieczór.
 „ z Czerniowiec „ 0 „ 7 „ — „
 „ „ „ „ 0 „ 2 „ 30 w nocy.
 „ z Brodów i Zloczowa „ 0 „ 7 „ 24 wieczór.
 „ „ „ „ 0 „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odechdzą do Brodów i Zloczowa o g. 9 m. 11 rano.
 „ „ „ „ 0 „ 12 „ 12 wieczór.
 Przychodzą do Lw. z Brod. i Zlocz. o „ 6 „ 53 „
 „ „ „ „ 0 „ 2 „ 19 w nocy

TEATR.

Dziś (przedstaw. niem.) ostatni występ gościnny panny Czechowskiej, pierwszej śpiewaczki dramatycznej z Warszawy: „Faust und Margarethe“

Klementyny z Goławskich Kozieradzkiej i Bolesława Goławskiego przeniesionego.

Do przedsięwzięcia tej licytacji wyznacza się w tutejszym sądzie trzy terminy a mianowicie na dzień 15. kwietnia, 1. maja i 15. maja 1872 każdą razą o godzinie 10 zrana a to pod następującymi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi suma 665 złr. 54 ct. w. a. jako wartość szacunkowa tego dożywocia, przy czem się dodaje, iż w pierwszych dwóch terminach to prawo dożywocia tylko za tę cenę, albo powyżej takowej, zaś na trzecim terminie za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedanem będzie.

2. Każden w chęci kupna będący obowiązany jest 1/4 część ceny wywołania, to jest w okrągłej kwocie 150 złr. w. a. jako wadium w gotówce złożyć, które wadium najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczonym, zaś reszcie licytującym zaraz po ukończonej licytacji zwróconem będzie.

3. Najwięcej ofiarujący jest obowiązany całą cenę kupna z wliczeniem wadium — przeciągu dni 14 od doręczenia uchwały akt licytacji zatwierdzającej do depozytu tutejszego sądu złożyć.

Resztę warunków licytacyjnych, ekstrakt tabularny i akt oszacowania w tut. sądowej registraturze przejrzane być mogą.

O rozpisaniu niniejszej licytacji zawiadamia się obiedwie strony, Stefanę z Machnickich Krasuską i Florentynę Machnicką jako właścicieli dóbr Gorzejowy górnej i średniej, dalej wierzycieli hipotecznych rzezczonego dożywocia a mianowicie niewiadomą z życia i miejsca pobytu Feliksę z Wachsmannów Goławską, a wrazie jej śmierci teje spaokobierców niewiadomych, jako też tych, którzyby na hipotekę po dniu 14. lutego 1872 weszli, nakoniec wszystkich tych, którymby uchwała przed pierwszym terminem licytacyjnym doręczoną nie została, do rąk ustanowionego równocześnie kuratora w osobie p. adw. Dr. Tokarza ze substytucją

p. adw. Dr. Forysta w Tarnowie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 1. marca 1872.

(625 2 3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 392 pr. Celem obsadzenia opróżnionej posady kancelisty przy c. k. sądzie powiatowym w Radymnie z roczną płacą 500 złr. w. a. i prawem postą pienia na wyższą płacę etatową, rozpisuje się konkurs z terminem do dnia 30. marca 1872.

Z prezydium c. k. sądu obwodowego.
Przemysł, dnia 8. marca 1872.

(629 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 10615. Celem zabezpieczenia odbudowania mostu Nr. 76 na Gnieźnie przy gościńcu państwowym złoczowsko-zaleszczyckim pod Trembowlą — odbędzie się na dniu 26 marca 1872 r. w c. k. starostwie w Tarnopolu publiczna trzecia i ostatnia licytacja przez oferty.

Cena fiskalna wykonać się mających robót wynosi ogółem 11000 złr 84 1/2 ct. w. a.

z której przypada:

na budowę mostu	6871 złr. 27 ct. „
„ „ kobylic	2087 złr. 92 ct. „
na podniesienie gościńca	1891 złr. 65 1/2 ct. „
na wynagrodzenie ryczałtowe	150 złr. —

razem jak wyżej 11000 złr. 84 1/2 ct. „

Warunki licytacyjne jakoteż sumaryczny kosztorys przejrzanemi być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty w 50/0 wadium zaopatrzone w wyznaczonym terminie najdalej do godziny 12 w południe wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisu lub też w terminie nie wniesione uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. marca 1872.

(634 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 1697 pr. Celem obsadzenia posady nadziyniera z płacą rocznych 1500 złr. a ewentualnie 1300 rozpisuje się konkurs do 10. kwietnia br.

Ubiegający się mają podania z udowodnieniem kwalifikacji i znajomości języków krajowych wniesić w drodze właściwej do ces. król. prezydium Namiestnictwa.

Z prezydium c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 9. marca 1872.

(617 3—3) **E d y k t.**

L. 1772. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie wzywa wszystkich, którzyby mieli wiadomość o życiu lub okolicznościach towarzyszących śmierci Michała Patyny z Dworów powiatu sądowego Oświęcim żołnierza 11 kompanii 56go pułku piechoty br. Gorzutti, który według podania zaginął w bitwie pod Królodworem (Königgrätz) dnia 27. czerwca 1866 i dotąd niezostał odszukanym, ażeby o tem c. k. sądowi krajowemu lub mianowanemu kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Markiewiczowi w przeciągu jednego roku donieśli Michała Patynę zaś, na przypadek, gdyby przy życiu pozostawał, wzywa, aby w przeciągu powyżej oznaczonego czasu, stawił się osobiście lub doniósł o swoim życiu, w przeciwnym bowiem razie zarządzonem zostanie, co z prawa wypada.

Kraków, dnia 27. lutego 1872.

Die von vielen Aerzten empfohlene und mit glänzenden Erfolgen in Anwendung gebrachte Bruchsalbe gegen

Unterleibs-Brüche

von Gottlieb Sturzenegger in Herisau, Schweiz, ist sowohl durch denselben selbst zu beziehen als durch nachfolgende Depots. Diefelbe enthält durchaus keine schädlichen Stoffe und heilt selbst ganz alte Brüche in den meisten Fällen vollständig. Preis per Topf 1/2 fl. 1.20 Sgr. = fl. 3 südd. W. = fl. 3 20 fr. öst. W.

Niederlagen in Lemberg: Sigm. Rucker Apotheker, in Krakau: Victor Rodyk, Apotheker, zum Lamm. (648 1—6)

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. kolej

gal. Karola Ludwika.

OBWIESZCZENIE.

16 zwycz. Zgromadzenie walne akcyonaryuszów.

Podpisana Rada zawiadowcza ma zaszczyt zaproszenia pp. Akcyonaryuszów c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika, mających prawo głosowania na

szesnaste zwyczajne zgromadzenie walne,

które się odbędzie w **Poniedziałek dnia 6. maja 1872 r. o godzinie 10. przed południem w Wiedniu, w małej sali nowego gmachu Towarzystwa muzycznego.**

na którym podług statutów następujące przedmioty pod rozprawę i uchwałę przyjdą:

1. Sprawozdanie wydziału rewizyjnego z zamknięcia rachunków z roku 1871.
2. Sprawozdanie roczne Rady zawiadowczej.
3. Rozrządzenie nadwyżką z roku 1871.
4. Pokrycie potrzebnych jeszcze funduszów na uzupełnienie linii kolejowych.
5. Starania o koncesyę na budowę i ruch kolei żelaznej ze Lwowa aż do granicy państwa na Netrebę (Tomaszów) jako dalszy ciąg linii Podwoleczyska-Brody-Lwów.
6. Wybór wydziału rewizyjnego do zbadania rachunków z r. 1872.
7. Wznowienie częściowe Rady zawiadowczej w skutek wystąpienia trzech członków w myśl § 36 statutów

Panowie akcyonaryusze posiadający najmniej 40 akcyj, życzący sobie wypełnić prawo głosowania, zechcą złożyć wzmiankowaną liczbę akcyj w myśl §§ 22 i 26 statutów, najdalej do dnia 8. kwietnia r. b., a otrzymają natomiast oprócz potwierdzenia na złożone akcyje, kartę wstępu do zgromadzenia walnego.

Złożenie akcyj uskutecznić można:

w Wiedniu: w kasie Towarzystwa — w c. k. uprzyw. austr. Zakładzie kredytowym dla handlu i przemysłu — u p. S. M. Rotszylda;
we Lwowie: w kasie zbiorowej Towarzystwa na tamtejszym dworcu kolejowym — w Filii c. k. uprzyw. austr. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu;

w Frankfurcie n. M.: u pp. M. A. Rotszylda i Synów; zapomocą konsygnacyj w dwójnasób wygotowanych, zawierających akcyje w porządku arytmetycznym, które bezpłatnie wydawane będą w wymienionych kasach i agenturach.

W razie zastępstwa, pełnomocnictwa na odwrotnej stronie karty legitymacyjnej wydrukowane, winne być od mocodawcy wypełnione i własnoręcznie podpisane.

40 akcyj dają prawo do jednego głosu, żaden jednak akcyonaryusz nie może zastępować więcej jak 25 głosów we własnem i mocodawców imieniu.

Wiedeń, dnia 6. marca 1872.

(623 2—3)

Rada zawiadowcza.